Judecătoria Soroca
Sediul Central

SENTINȚĂ
În numele Legii

în cauza penală de învinuire a lui **Pîrău Nicu *******
(art. 192[1] alin. (2) lit.c), art. 264[1] alin. (5) din Codul penal)

Dosar nr. 1-161/26
(NR. PIGD: 1-26104896-46-1-17082026)

Cauza penală a fost examinată în perioada: 14 august 2026 (data parvenirii dosarului în instanță) până la 16 noiembrie 2026 (data pronunțării sentinței)

Municipiul Soroca
16 noiembrie 2026

Textul corespunde originalului

Judecătoria Soroca, sediul Central
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecător — Nelea Codreanu
Grefier — Nicoleta Belinschi
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul — Alexandru Cebanciuc
Apărătorului inculpatului, avocatul — Nelea Suveică
Inculpatului — Nicu Pîrău
Părții vătămate — ***** *****n

examinând în ședință publică, în limba română, conform procedurii prevăzute de art. 364[1] din Codul de procedură penală - în baza probelor administrate în faza de urmărire penală cauza penală în privința inculpatului:

Pîrău Nicu *****, născut la *****, IDNP*****, originar și locuiește în satul *****, raionul Soroca, cetățean al Republicii Moldova, studii medii, supus militar, celibatar, persoane la întreținere nu are, neîncadrat în câmpul muncii, nu are grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, reținut sau arestat în prezenta cauză penală nu a fost, anterior necondamnat,

învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit.c) și art. 264[1] alin. (5) din Codul penal.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă:

ÎN FAPT,

Pîrău Nicu *****, la data de 07.06.2026, în jurul orei 15:30, aflîndu-se în stare de ebrietate alcoolică, dîndu-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzînd urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, a pătruns în gospodăria cet. *****n ***** *****, a.n. *****, amplasată în sat. *****, r-nul Soroca,

de unde a răpit fără scop de însuşire automobilului de model ”Dacia Logan” cu n/î MIV ***** ce aparţine ultimului.

Prin acţiunile sale Pîrău Nicu ***** a săvîrşit o infracţiune prevăzută de art. 192[1] alin. (2) lit. c) Cod penal cu indicii de calificare: *răpirea mijlocului de transport fără scop de însuşire, săvîrşită prin pătrundere în spaţii îngrădite*.

Tot el, după ce la 07.06.2026, în jurul orei 15:30, a răpit fără scop de însuşire automobilului de model ”Dacia Logan” cu n/î MIV ***** din gospodăria părții vătămate *****n ***** *****, a.n. *****, amplasată în sat. *****, r-nul Soroca, nedeţinînd permis de conducere, încălcînd cerinţele pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, care determină că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, a condus automobilul sus indicat prin sat. *****, r-nul Soroca, unde nu s-a isprăvit cu conducerea lui și a comis un accident rutier, tamponînd un alt automobil ce se deplasa regulamentar, fără cauzarea de leziuni corporale, după care continuînd conducerea automobilul, a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului Național de Securitate Publică și fiind suspectat că a consumat băuturi alcoolice și conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate, a fost supus testării cu alcooltestul „Drager”, în urma cărui fapt s-a stabilit în aerul expirat de ultimul o concentrația de alcool de 0,73 mg/l.

Prin acțiunile sale cet. Pîrău Nicu, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod Penal cu indicii de calificare: „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, faptă săvîrșită de către o persoană care nu deține permis de conducere*”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

În ședința de judecată la etapa ședinței preliminare, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Pîrău Nicu ***** a înaintat personal, prin înscris autentic o cerere, confirmată de apărătorul acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că vina o recunoaște integral.

În ședința de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina integral în comiterea infracțiunii.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, inculpatul Pîrău Nicu *****, prin expunerea factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală,

a declarat că recunoaște vina integral. La data de 07.06.2026, a stat la masă cu cet. ***** *****n servind băuturi alcoolice. La un moment dat, ultimul a mers să se culce, dar el a luat automobilul de model ”Dacia Logan” cu n/î MIV ***** ce aparține ultimului și a plecat. În timpul deplasării a tamponat un automobil care se deplasa regulamentar. Nu a stopat automobilul, a continuat deplasarea fugind de la fața locului. Din urma sa, s-au pornit două echipaje de poliție care l-au stopat forțat. A fost suspus testării alcoolscopice, iar cu rezultatul a fost de acord. A declarat că *****n ***** i-a permis să intre în ograda sa, dar nu i-a permis de a lua automobilul. Cunoaște că prin fapta sa au fost aduse pagube materiale și este de acord să le recupereze. Recent, și-a găsit de lucru și are de gând să recupereze prejudiciul cauzat. Inculpatul și-a exprimat regretul pentru cele întâmplate. A optat pentru pedeapsa cât mai blândă.

Apărătorul Nelea Suveică, care acționează în interesele inculpatului, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, iar acuzatorul de stat Alexandru Cebanciuc nu a obiectat în privința admiterii cererii.

Astfel, instanța statuează că, chiar dacă inculpatul Pîrău Nicu ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- **declarațiile părții vătămate *****n ***** *****,** care fiind audiat pe caz a declarat, că la moment locuiește în sat. ***** r-nul Soroca împreună cu soția *****n Marina, au un copil minor. Menționează că are în posesie un automobil de model Dacia Logan cu n/î MIV ***** de culoare albă, nu este înregistrată după dânsul, dar are procură generală de la fostul stăpîn de la cine a procurat-o în toamna anului 2025. La data de 07 iunie 2026, fiind la domiciliu la el acasă a venit în jurul orei 09.00 vecinul Pîrău Nicu, era ziua lui de naștere, care a adus vreo 6 sticle din plastic cu volumul de 2.5 litri de bere, cu el fiind un verișor de-al lui, Vasile Cristal. Cu ei a stat afară la o masă, într-o încăpere auxiliară, deoarece ploua, până aproximativ la orele 12.00, când fiind deja beat i-a lăsat pe ambii la masă și sa dus în casă și s-a culcat. În acea zi acasă era doar el, soția sa s-a dus la părinții ei. A dormit mult, cam până la orele 18.00, când a depistat că Pîrău cu Cristal lipseau afară, iar automobilul său menționat mai sus lipsea din ogradă, el fiind parcat lângă casă. În rezervorul automobilului se afla vreo 10 litri de benzină și cheile de pornire erau în lacăt, deoarece mașina se afla parcată în ogradă. L-a telefonat atunci pe Pîrău Nicu, el nu răspundea și s-a pornit la magazin să întrebe de lume dacă poate au văzut ceva. Acolo din discuții cu locuitorii satului, a auzit că mașina sa a fost încărcată de poliție și dusă la parcare, cum că la volan se afla Pîrău Nicu beat și a comis si accident rutier cu dînsa. El, de atunci mașina sa nu a mai văzut-o, din informație se afla la o parcare specială din mun. Soroca. Cu Pîrău Nicu s-a întâlnit a doua zi, l-a întrebat ce treabă a avut să se urca la volan, cine i-a dat voie, el i-a răspuns că el s-a dus după bere și țigări. El nu l-a văzut niciodată pe Nicu să conducă vreun mijloc de transport, nu crede să

aibă permis, mai mult ca atât că el și ei toți erau în stare de ebrietate și când sa dus la culcare, berea nu era finisată, ei aveau încă multe sticle neîncepute. La moment solicită eliberarea automobilului său de la parcare, deoarece are nevoie de el în chestiuni familiare. În ce stare era Pîrău Nicu când a fost stopat de poliție nu cunoaște, la fel nu cunoaște unde anume a fost el cu mașina și ce a mai comis cu ea, el personal nu i-a permis să urce la volan, el după cum a menționat sa dus la culcare, ei au rămas la masă la dânsul în ogradă, mașina fiind parcată în ogradă lângă casă cu cheile în zamoc. La data de 10 iunie 2026, știind deja unde este parcat al sau automobil, s-a deplasat la acea parcare, unde uitîndu-se a analizat defecțiunile și a stabilit că fara stingă, stopul drept din spate, bara de protecție față și aripa stîngă erau defectate. Pentru a repara cele defectate este necesar sume de bani enorme, asa ca: fara costă 1000 lei, stopul 1000 lei, aripa 700 lei, de vopsit 2000 lei aripa și bara de protecție costă 800 lei și vopsitul costă 2000 lei, astfel în total se adună prejudiciu în valoare de 7500 lei. Cu acest Nicu la moment nu dorește să se împace din motiv că acesta nu i-a restituit prejudiciu, la moment acțiune civilă nu înaintează, va înainta in judecată. Nu a înaintat din data de 07.06.2026 careva plîngeri pe caz, din motiv că nu a fost chemat de a da declarații, a fost în asteptare (f.d.57-58);

- **declarațiile martorului Cristal Vasile Fiodor**, care fiind audiat pe caz a declarat că la moment locuiește în sat. ***** r-nul Soroca. La data de 07 iunie 2026 de dimineață l-a sunat Nicu Pîrău, la care în acea zi era ziua de naștere și i-a propus să servească bere la ***** Ghitlan acasă. Cu acesta cu automobilul, l-au luat de acasă, au trecut pe la bar si au luat bere, apoi au trecut la un cunoscut si au luat boxa pentru muzică și s-au dus în trei să se odihnească la ***** acasă, la dânsul nu era nimeni acasă. Menționează că afară ploua și ei au stat sub un acoperiș pe un prag. La un moment, a văzut că ***** adormea, era beat deja și s-a dus la culcare, iar el cu Nicu au luat berea care rămăseseră și s-au dus la barul lui Victor de alături. Acolo au stat vreo 2-3 ore, era ceva trecut de orele 15.00, cînd i-a zis lui Nicu că trebuie să plece și el a rămas pe terasă la bar. Peste un timp l-a văzut pe Nicu deja că era testat de poliție, alături era si automobilul Dacia a lui ***** și mai erau multe persoane pe alături. Apropiindu-se, l-a întrebat ce a făcut, el a zis că se va clarifica. Ce a făcut el concret, nu știe, a auzit că a comis si accident rutier prin sat. La ***** au băut vreo 4 sticle de bere de 2.5 litri, apoi au mai luat si cu ei (f.d.59-60);

- **declaraţiile martorului Mamedov Radic**, care a comunicat că la 07 iunie 2026 împreună cu colegul Prohor Dan a fost implicat în serviciu de menținere a ordinii publice pe teritoriu orașului și raionului Soroca, activând cu automobilul de serviciu de model Skoda Octavia, cu n/î MAI 8856. În jurul orei 15.45 au primit informație de la serviciul 112, precum că în sat. ***** r-nul Soroca un automobil de model Dacia Logan de culoare albă se deplasează prin sat neadecvat. Deja la orele 15.50 în sat. ***** r-nul Soroca, afară fiind un timp ploios, a fost stopat acest automobilul de model Dacia Logan cu n/î MIV *****, la volanul căruia se afla un bărbat, care sa prezentat ca Pîrău Nicu *****, a.n.*****, căruia i-a fost propus de a prezenta actele pe automobil și permisul de conducere. În timpul discuției cu acesta, din cavitatea bucală mirosea puternic a alcool, din care motiv i-a fost propus lui Pîrău Nicu de a fi testat de către colegul Prohor Dan cu

aparatul Drager, el a fost de acord și rezultatul final a fost de 0.73 mg/l, față de care el a fost de acord, nesolicitând prelevarea probelor biologice de sânge. În cadrul documentării cazului, fiind verificat pe baza de date acest conducător, sa stabilit că Pîrău Nicu nu dispunea de permis de conducere a mijloacelor de transport, la fel automobilul condus de acesta de model Dacia Logan cu n/î MIV ***** a fost reținut la parcarea specială, astfel conducătorul auto fiind înlăturat de la conducerea lui. Careva acte pe automobil în genere nu a prezentat, s-a exprimat că aparține unui prieten de a lui. La fel în cadrul documentării cazului a aflat că acesta pînă a fi stopat de ei, a comis careva accident rutier în sat. *****, cazul dat fiind deja documentat de către colegii de la IP Soroca pe accidente rutiere. Menționează că faptul documentării cazului dat a fost filmat cu telefonul mobil (f.d.17-18);

- declarațiile martorului Prohor Dan, care fiind audiat în calitate de martor a dat depoziții similare cu cele date de martorul Mamedov Radic (f.d.19-20);

- **procesul verbal din 08.06.2026 de constatare a infracțiunii pe faptul conducerii mijlocului de transport** de către Pîrău Nicu, care fiind testat alcoolscopic avea o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,73 mg/l (f.d.4);

- **procesul verbal de cercetare la fața locului din 17.06.2026** cu anexarea fototabelului, în cadru căruia a fost examinat locul comiterii infracțiunii (f.d.37-42);

- procesul verbal de cercetare la fața locului din 17.06.2026 cu anexarea fototabelului, în cadru căruia a fost examinat automobilul răpit de model Dacia Logan cu n/î MIV ***** (f.d.43-47);

- **procesul verbal de examinare din 10.06.2026** în cadru căruia a fost examinat extrasul tichetului testului nr. 7478 din 07.06.2026 ora 16.02 min pe numele lui Pîrău Nicu ***** (f.d.15);

- **procesul verbal de examinare din 11.06.2026**, în cadrul căruia au fost examinate secvențele video, privind documentarea cazului de conducere de către a cet. Pîrău Nicu a automobilului de model Dacia Logan cu n/î MIV ***** și modul de testare a acestuia (f.d.25);

-ordonanţa de anexare a documentelor la cauza penală din 11.06.2026, prin care au fost recunoscute drept mijloc material de probă: extrasul tichetului testului nr.7478din 07.06.2026 ora 16.02 min pe numele lui Pîrău Nicu, a.n.2006, efectuat cu analizatorul concentrației de etanol în aerul expirat, de tip „Drager Alcotest 6810” seria nr. ARFN 0009, și segvențele video filmate cu telefonul mobil, fixate pe un disc DVD cu inscripția ”Omega” (f.d.27);

- **corpurile delicte**: automobilul de model Dacia Logan cu n/î MIV ***** de culoare albă ce aparține cet. Ghitlan ***** *****, an.***** (61-63);

În conformitate cu prevederile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Potrivit prevederilor art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Subsecvent se remarcă faptul că potrivit conținutului art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Corespunzător, instanța constată că inculpatul a cunoscut probele administrate în faza de urmărire penală, nu a formulat obiecții asupra acestora și a solicitat în mod expres judecarea cauzei potrivit procedurii prevăzute de art. 364[1] din Codul de procedură penală.

Analizând în cumul probele administrate, studiind materialele cauzei și audiind inculpatul, instanța conchide că vinovăția lui Pîrău Nicu ***** a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile acestuia au fost corect încadrate juridic în baza:

art. 192[1] alin. (2) lit. c) din Codul penal, cu următorii indici de calificare: *răpirea mijlocului de transport fără scop de însuşire, săvîrşită prin pătrundere în spaţii îngrădite*;

art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, cu următorii indici de calificare: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool*

în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, săvârşită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Cu referire la elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit.c) din Codul penal, instanța reține următoarele.

Obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale referitoare la posesia și folosința legitimă a mijloacelor de transport, precum și relațiile sociale ce asigură inviolabilitatea spațiilor îngrădite în care sunt păstrate acestea.

Obiectul material al infracțiunii îl constituie automobilul de model „Dacia Logan", cu numărul de înmatriculare MIV *****, care aparține părții vătămate *****n *****.

Sub aspectul laturii obiective, infracțiunea se realizează prin acțiunea de răpire a mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită prin pătrundere în spații îngrădite.

În speță, instanța reține că, la data de 07 iunie 2026, în jurul orei 15:30, inculpatul Pîrău Nicu, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, a pătruns în gospodăria părții vătămate *****n *****, amplasată în satul *****, raionul Soroca, de unde, fără consimțământul proprietarului, a luat automobilul de model „Dacia Logan", cu numărul de înmatriculare MIV *****, după care l-a utilizat, deplasându-se cu acesta.

Astfel, prin pătrunderea în gospodăria părții vătămate și luarea automobilului fără acordul proprietarului, inculpatul a realizat acțiunea de răpire a mijlocului de transport, fiind întrunită și circumstanța calificativă a săvârșirii faptei prin pătrundere în spații îngrădite.

Sub aspectul *laturii subiective*, infracțiunea a fost săvârșită cu intenție directă, inculpatul conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora. Lipsa scopului de însușire rezultă din caracterul faptei imputate, constând în luarea și utilizarea temporară a mijlocului de transport, fără intenția de a-l trece definitiv în patrimoniul său.Subiectul infracțiunii este unul general, acesta fiind persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta prevăzută de lege pentru răspunderea penală.

Prin urmare, instanța constată că acțiunile inculpatului Pîrău Nicu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. c) din Codul penal, adică răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită prin pătrundere în spații îngrădite.

Cu referire la elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal, instanța reține următoarele.

Obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale referitoare la siguranța circulației și exploatării mijloacelor de transport, a căror desfășurare normală presupune, între altele, excluderea de la conducerea mijloacelor de transport a persoanelor care depășesc limitele de alcool admisibile de lege.

În concordanță cu această exigență, pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, interzice

conducătorului de vehicul să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a altor substanțe contraindicate.

Sub aspectul *laturii obiective*, art. 264¹ alin. (1) din Codul penal incriminează conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare.

În speță, probele administrate în cursul urmăririi penale, recunoscute de inculpat în cadrul procedurii prevăzute de art. 364¹ din Codul de procedură penală și verificate de instanță, confirmă că, la 07 iunie 2026, în jurul orei 15:30, Pîrău Nicu ***** a condus prin satul *****, raionul Soroca, automobilul de model „Dacia Logan", cu numărul de înmatriculare MIV *****.

Faptul conducerii mijlocului de transport rezultă din declarațiile părții vătămate, martorilor audiați pe caz, mijloacele materiale de probă, precum și din declarațiile inculpatului, care a confirmat că a urcat la volanul automobilului și l-a condus.

Totodată, în urma testării alcoolscopice efectuate cu analizatorul „Drager Alcotest 6820", conform testului nr. 7478 din 07.06.2026, ora 16:02, în aerul expirat de Pîrău Nicu ***** a fost stabilită o concentrație de 0,73 mg/l alcool. Rezultatul testării i-a fost adus la cunoștință inculpatului, acesta exprimându-și acordul cu rezultatul obținut și nesolicitând examinarea medicală ori recoltarea probelor biologice.

Concentrația de 0,73 mg/l constatată în aerul expirat depășește limita de 0,35 mg/l prevăzută de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, fiind astfel întrunită cerința esențială a laturii obiective referitoare la conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitei de alcool stabilite de norma de incriminare.

În ceea ce privește circumstanța de calificare prevăzută de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal, instanța reține că această normă este incidentă atunci când una dintre faptele prevăzute la alin. (1)-(4) este săvârșită de o persoană care nu deține permis de conducere, care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport ori în privința căreia acest drept a fost anulat.

În cauza examinată, potrivit informației cu nr. 03-02/1228 din 11.06.2026 (f.d.73) eliberată de Agenția Servicii Publice, Pîrău Nicu ***** nu a obținut dreptul de a conduce și nu este documentat cu permis de conducere. Această împrejurare este confirmată și prin declarațiile inculpatului, care a recunoscut că nu deține permis de conducere. Prin urmare, este întrunită și condiția specială de calificare prevăzută de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal.

Infracțiunea examinată are caracter formal și se consumă din momentul conducerii efective a mijlocului de transport în condițiile prevăzute de norma de incriminare. Pentru existența infracțiunii nu este necesară producerea unui accident rutier, a unei vătămări sau a unei alte urmări materiale prejudiciabile.

Sub aspectul *subiectului infracțiunii*, instanța constată că Pîrău Nicu ***** este persoană fizică responsabilă și avea împlinită vârsta răspunderii penale la momentul

săvârșirii faptei. Totodată, în raport cu forma calificată prevăzută de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, este întrunită calitatea specială cerută de norma de incriminare, și anume aceea de persoană care nu deține permis de conducere.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanța reține caracterul intenționat al conduitei inculpatului. Din declarațiile acestuia rezultă că a consumat în prealabil băuturi alcoolice și, cunoscând totodată faptul că nu deține permis de conducere, a decis în mod conștient și voluntar să urce la volan și să conducă mijlocul de transport.

Prin urmare, caracterul intenționat al faptei rezultă din conduita conștientă a inculpatului, care, deși consumase băuturi alcoolice și cunoștea că nu posedă permis de conducere, a procedat la conducerea efectivă a automobilului, depășirea limitei legale a concentrației de alcool fiind stabilită în mod obiectiv prin rezultatul testării alcoolscopice.

În consecință, raportând circumstanțele de fapt stabilite în cauză la elementele normei de incriminare, instanța constată că acțiunile lui Pîrău Nicu ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunilor în acţiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea inculpatului Pîrău Nicu ***** la răspundere penală.

În temeiul celor expuse, instanța ajunge la concluzia că în privința lui Pîrău Nicu ***** urmează de emis sentință de condamnare, cu stabilirea pedepsei penale.

CU PRIVIRE LA INDIVIDUALIZAREA PEDEPSEI

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat, procurorul Alexandru Cebanciuc considerând pe deplin dovedită vinovăția inculpatului, a pledat pentru recunoașterea inculpatului Pîrău Nicu ***** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.192[1] alin. (2) lit.c) din Codul penal și aplicarea sancțiunii sub formă de închisoare pe termen de 2 ani 6 luni. În temeiul art.90 Cod penal de suspendat executarea pedepsei cu închisoare pe termen de probă de 2 ani, cu stabilirea obligațiunii de a anunța organele competente despte schimbarea domiciliului, la fel a pledat pentru recunoașterea inculpatului vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin. (5) Cod penal și aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 2250 unități convenționale, echivalentul a 112 500 lei. În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal, pedepsele urmează a fi executate separat. Corpul delict de lăsat în folosința părții vătămate *****n *****. Mijloacele materiale de probă de păstrat în continuare la materialele cauzei.

Apărătorul inculpatului, Nelea Suveică a pledat pentru aplicarea unei pedepse mai blânde.

Inculpatul Pîrău Nicu *****, în ultimul cuvânt, a declarat că îi pare rău de cele comise și solicită o pedeapsă mai blândă.

Astfel, la stabilirea felului și cuantumului pedepsei, instanța are în vedere scopul pedepsei penale, care constă în restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Totodată, instanța ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de circumstanțele care atenuează și agravează răspunderea penală, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării acestuia și asupra condițiilor sale de viață.

În conformitate cu art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acestuia.

Potrivit art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța reține că pedeapsa penală nu urmărește răzbunarea pentru fapta săvârșită, ci realizarea scopurilor prevăzute de lege, motiv pentru care aceasta trebuie să fie echitabilă și proporțională cu gravitatea infracțiunii și cu persoana inculpatului.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpat, cât și cu situația personală a acestuia”.

Potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea

infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 80[1] Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

(2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art.181[1]-182, 239-240, 242[1], 242[2], 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264[1], 324-335[1], 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Legea penală prevede pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit.c) Cod penal pedeapsa cu închisoare de la 3 la 5 ani.

Iar pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, legea penală prevede pedeapsa cu amendă de la 2500 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

La acest capitol, instanța conchide că ambele infracțiuni imputate fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Întrucât cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, sunt incidente prevederile art. 80[1] din Codul penal, care, pentru infracțiunile prevăzute la art. 264[1], acordă inculpatului beneficiul reducerii cu o pătrime numai a limitei maxime a pedepsei.

În consecință, limita maximă a amenzii de 3000 unități convenționale prevăzută de sancțiunea art. 264[1] alin. (5) se reduce la 2250 unități convenționale, iar limita maximă a pedepsei cu închisoarea de 5 ani se reduce la 3 ani și 9 luni.

Totodată, limitele pedepsei prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit.c) Cod penal, după aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (1) Cod penal, constituie: închisoare de la 2 ani 3 luni până la 3 ani și 9 luni.

Cu referire la persoana inculpatului, instanța reține că Pîrău Nicu *****, la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d.81), nu se află la evidența medicului psihiatru, narcolog, fapte confirmate prin materialele cauzei (f.d. 75, 77) și nu are stabilit grad de dizabilitate. Totodată, reieșind din datele extrasului din Registrul informației criminalistice și criminologice (f.d.79) pe numele său, instanța constată că inculpatul anterior nu a fost condamnat.

În temeiul art. 76 alin. (1) lit. a) din Codul penal, instanța reține drept circumstanță atenuantă săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave. Totodată, la

individualizarea pedepsei instanța ține seama de conduita procesuală a inculpatului, care și-a exprimat regretul pentru cele comise.

Circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal, nu au fost stabilite.

La individualizarea pedepsei, instanța se va conduce de prevederile art. 61 și art. 75 din Codul penal, potrivit cărora pedeapsa trebuie să fie echitabilă și proporțională cu gravitatea infracțiunii, cu circumstanțele săvârșirii acesteia și cu persoana inculpatului, urmărind restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Cu privire la individualizarea pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (2) lit. c) din Codul penal

La individualizarea pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (2) lit. c) din Codul penal, instanța ține seama de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, de circumstanțele concrete ale comiterii acesteia, de persoana inculpatului, precum și de necesitatea stabilirii unei pedepse echitabile și proporționale, capabile să asigure realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 din Codul penal.

Instanța reține că infracțiunea săvârșită aduce atingere relațiilor sociale privind posesia și folosința legitimă a mijloacelor de transport, fiind caracterizată prin luarea și utilizarea neautorizată a unui automobil, fără scop de însușire.

La aprecierea gradului concret de prejudiciabilitate a faptei, instanța ia în considerare faptul că inculpatul, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, a luat fără permisiunea părții vătămate automobilul de model „Dacia Logan”, aflat în gospodăria acesteia, și l-a utilizat în scopuri personale. Totodată, instanța ține seama de faptul că, în timpul utilizării neautorizate a automobilului, inculpatul a fost implicat într-un accident rutier, în urma căruia mijlocul de transport a fost deteriorat.

Cu referire la persoana inculpatului, instanța constată că Pîrău Nicu *****, la momentul săvârșirii infracțiunii avea vârsta de 20 de ani, anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv la locul de trai și nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog.

Totodată, la individualizarea pedepsei instanța ține seama de conduita procesuală a inculpatului, care a recunoscut integral faptele imputate, a manifestat regret pentru cele comise și și-a exprimat disponibilitatea de a repara prejudiciul material cauzat părții vătămate. Cu toate acestea, instanța constată că, potrivit materialelor cauzei, repararea efectivă a prejudiciului nu a fost confirmată.

În ceea ce privește limitele pedepsei aplicabile, instanța reține că sancțiunea art. 192¹ alin. (2) lit. c) din Codul penal prevede pedeapsa închisorii pe un termen de la 3 la 5 ani.

Potrivit art. 70 alin. (3¹) din Codul penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani și care au săvârșit infracțiunea în această perioadă, maximul pedepsei se reduce cu o treime. Totodată, norma menționată permite instanței, ținând cont de personalitatea infractorului, să aplice pedeapsa în

limitele generale prevăzute de lege, atunci când constată că numai în acest mod poate fi atins scopul pedepsei penale, necesitatea unei asemenea soluții urmând a fi motivată.

În circumstanțele speței, instanța constată că inculpatul Pîrău Nicu *****, născut la *****, avea vârsta de 20 de ani la data săvârșirii infracțiunii, respectiv 7 iunie 2026, fiind astfel incidente prevederile art. 70 alin. (3^1) din Codul penal.

Prin urmare, limita maximă a pedepsei închisorii de 5 ani, prevăzută de sancțiunea art. 192^1 alin. (2) lit. c) din Codul penal, se reduce cu o treime, constituind 3 ani și 4 luni, în timp ce limita minimă de 3 ani rămâne neschimbată.

Ulterior, având în vedere examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364^1 din Codul de procedură penală, instanța reține incidența art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, care prevede reducerea cu o pătrime a limitelor pedepsei închisorii, în cazul recunoașterii faptelor și examinării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Astfel, prin aplicarea succesivă a prevederilor art. 70 alin. (3^1) și art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, limitele pedepsei închisorii pentru infracțiunea săvârșită constituie de la 2 ani și 3 luni până la 2 ani și 6 luni.

Instanța apreciază că, în circumstanțele cauzei, nu se justifică aplicarea pedepsei în limitele generale prevăzute de norma de incriminare, întrucât vârsta inculpatului, lipsa antecedentelor penale, caracterizarea pozitivă la locul de trai, conduita procesuală și circumstanțele atenuante constatate permit individualizarea unei pedepse în limitele reduse stabilite de lege.

Raportând circumstanțele reținute la criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 75 din Codul penal, instanța consideră că, deși inculpatul beneficiază de circumstanțe favorabile de ordin personal, gravitatea concretă a conduitei infracționale impune stabilirea unei pedepse care să reflecte în mod corespunzător caracterul prejudiciabil al faptei.

În acest sens, instanța acordă relevanță faptului că inculpatul a luat mijlocul de transport fără consimțământul părții vătămate, iar utilizarea neautorizată a acestuia a fost urmată de producerea unui accident rutier, soldat cu deteriorarea automobilului. Totodată, prejudiciul material cauzat nu a fost reparat până la momentul examinării cauzei, inculpatul limitându-se la exprimarea intenției de a-l recupera.

Instanța reține că aceste împrejurări justifică stabilirea pedepsei la limita maximă a intervalului rezultat în urma aplicării reducerilor legale, fără ca aceasta să constituie o sancțiune excesivă în raport cu persoana inculpatului și cu particularitățile faptei săvârșite.

În consecință, instanța consideră echitabilă și proporțională aplicarea lui Pîrău Nicu *****, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192^1 alin. (2) lit. c) din Codul penal, a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, apreciind că aceasta corespunde gravității concrete a faptei, circumstanțelor cauzei și persoanei inculpatului, fiind aptă să contribuie la realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 din Codul penal.

Cu privire la individualizarea pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal

La stabilirea categoriei și cuantumului pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal, instanța ține seama de caracterul prejudiciabil al faptei, de gradul concret al pericolului creat pentru siguranța circulației rutiere, de persoana inculpatului și de circumstanțele în care aceasta a fost săvârșită.

Instanța reține că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal aduce atingere relațiilor sociale privind siguranța circulației rutiere, reprezentând o conduită care generează un pericol sporit pentru viața, sănătatea și integritatea corporală a participanților la trafic.

La aprecierea gradului concret de prejudiciabilitate, instanța ține seama de faptul că inculpatul a condus mijlocul de transport fără a deține permis de conducere, având în aerul expirat o concentrație de alcool de 0,73 mg/l, care depășește considerabil pragul de 0,35 mg/l stabilit de norma de incriminare.

Suplimentar, instanța reține că pericolul creat pentru siguranța circulației rutiere nu s-a limitat la simpla conducere a mijlocului de transport în condițiile menționate, întrucât, în timpul deplasării, inculpatul a fost implicat într-un accident rutier, tamponând un alt automobil, după care și-a continuat deplasarea, fiind ulterior stopat de organele de poliție.

Aceste împrejurări relevă gravitatea concretă a conduitei inculpatului și necesitatea aplicării unei sancțiuni care să reflecte caracterul inadmisibil al conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate alcoolică și fără deținerea dreptului de a conduce.

Cu referire la persoana inculpatului, instanța ia în considerare că acesta nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a recunoscut săvârșirea faptei și și-a exprimat regretul pentru cele comise.

La stabilirea categoriei pedepsei, instanța are în vedere și situația materială a inculpatului, care, potrivit datelor sale personale, nu este încadrat oficial în câmpul muncii și nu are persoane la întreținere, precum și declarațiile acestuia referitoare la identificarea recentă a unui loc de muncă și intenția de a repara prejudiciul cauzat.

Examinând posibilitatea aplicării pedepselor alternative prevăzute de sancțiunea art. 264¹ alin. (5) din Codul penal, instanța apreciază că, în circumstanțele concrete ale cauzei, aplicarea unei pedepse privative de libertate pentru această infracțiune nu este indispensabilă pentru realizarea scopurilor pedepsei penale.

În acest sens, instanța consideră că lipsa antecedentelor penale, vârsta inculpatului, conduita procesuală și perspectivele sale de reintegrare socială constituie elemente care justifică alegerea pedepsei mai blânde, sub formă de amendă.

Totodată, instanța subliniază că aplicarea unei pedepse pecuniare nu reprezintă o diminuare a gravității conduitei infracționale, ci o modalitate de individualizare a răspunderii penale, prin care se urmărește realizarea unei reacții proporționale și efective față de fapta săvârșită.

În ceea ce privește cuantumul pedepsei, instanța reține că, potrivit art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, în cazul examinării cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ din Codul

de procedură penală, pentru infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, beneficiul reducerii cu o pătrime se aplică numai limitei maxime a pedepsei.

Astfel, limita maximă a amenzii prevăzute de norma de incriminare, de 3000 unități convenționale, se reduce cu o pătrime, rezultând cuantumul de 2250 unități convenționale.

În aceste condiții, ținând seama de efectul normei speciale de individualizare prevăzute de art. 80[1] alin. (2) din Codul penal, precum și de ansamblul circumstanțelor concrete ale cauzei, instanța apreciază că aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 2250 (două mii două sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul sumei de 112.500 (una sută douăsprezece mii cinci sute) lei, reprezintă o sancțiune echitabilă și proporțională.

Instanța consideră că pedeapsa astfel stabilită este aptă să realizeze scopurile prevăzute de art. 61 din Codul penal, prin caracterul său constrângător și preventiv, fără a impune izolarea inculpatului de societate pentru infracțiunea examinată.

Cu privire la stabilirea pedepsei pentru concursul de infracțiuni

Instanța reține că inculpatul Pîrău Nicu ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea a două infracțiuni distincte, prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit. c) și art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, pentru care au fost stabilite pedepse principale de categorii diferite, respectiv închisoarea și amenda.

Potrivit art. 84 alin. (3) din Codul penal, dacă pentru infracţiunile care intră în concurs sunt stabilite pedepse principale de diferite categorii, a căror cumulare nu este prevăzută de art.87, şi instanţa de judecată nu va găsi temeiuri pentru absorbirea unei pedepse de către alta, ele se execută de sine stătător.

Totodată, conform art. 87 alin. (2) din Codul penal, celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător.

În circumstanțele cauzei, instanța apreciază că absorbirea pedepsei amenzii de către pedeapsa închisorii nu ar reflecta în mod suficient caracterul distinct al celor două conduite infracționale, care au adus atingere unor relații sociale diferite, respectiv celor privind posesia și folosința legitimă a mijloacelor de transport și celor referitoare la siguranța circulației rutiere.

Prin urmare, având în vedere particularitățile fiecărei infracțiuni, precum și necesitatea asigurării caracterului efectiv și proporțional al răspunderii penale, instanța consideră justificată executarea de sine stătătoare a pedepselor aplicate.

În consecință, în temeiul art. 84 alin. (3), coroborat cu art. 87 alin. (2) din Codul penal, instanța stabilește executarea de sine stătătoare a pedepsei închisorii pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni și a pedepsei amenzii în mărime de 2250 (două mii două sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul sumei de 112500 (o sută douăsprezece mii cinci sute) lei.

Cu privire la suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii

Examinând posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 din Codul penal, instanța reține că suspendarea condiționată a executării pedepsei constituie o modalitate de

individualizare judiciară, care permite realizarea scopurilor pedepsei penale fără executarea efectivă a închisorii, atunci când circumstanțele cauzei și persoana inculpatului justifică o asemenea soluție.

Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal, instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, în condițiile prevăzute de lege, atunci când ajunge la concluzia că nu este rațional ca persoana condamnată să execute efectiv pedeapsa stabilită, fiind obligată să indice motivele care justifică această soluție.

În speță, instanța constată că pedeapsa închisorii stabilită inculpatului se încadrează în limitele prevăzute de art. 90 alin. (1) din Codul penal, iar circumstanțele cauzei nu relevă existența unor interdicții legale pentru aplicarea suspendării condiționate.

La aprecierea oportunității acestei măsuri, instanța ține seama de faptul că inculpatul este o persoană tânără, în vârstă de 20 de ani, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a recunoscut integral săvârșirea faptelor imputate și și-a exprimat regretul pentru cele comise.

Totodată, instanța ia în considerare că inculpatul a manifestat intenția de a se încadra în activitate de muncă și de a repara prejudiciul cauzat părții vătămate, împrejurări care indică existența unor perspective de responsabilizare și reintegrare socială.

În același timp, instanța nu ignoră gravitatea faptelor comise, în special faptul că inculpatul a utilizat fără permisiune un mijloc de transport, pe care ulterior l-a condus în stare de ebrietate alcoolică și fără a deține permis de conducere, fiind implicat într-un accident rutier.

Cu toate acestea, evaluând circumstanțele cauzei în ansamblu, instanța apreciază că executarea efectivă a pedepsei închisorii ar constitui, în situația particulară a inculpatului, o măsură mai severă decât este necesar pentru atingerea scopurilor pedepsei penale.

Instanța consideră că procesul de corectare și responsabilizare a inculpatului poate fi realizat prin supunerea acestuia unui regim de supraveghere în comunitate, prin stabilirea unei perioade de probațiune și a unor obligații care să asigure controlul conduitei sale și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

În acest context, instanța reține că suspendarea condiționată a executării pedepsei nu echivalează cu înlăturarea răspunderii penale și nici cu lipsirea pedepsei de caracterul său constrângător, întrucât inculpatul rămâne supus obligațiilor și restricțiilor prevăzute de lege, iar nerespectarea acestora poate determina consecințele stabilite de art. 90 din Codul penal.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că scopurile pedepsei penale pot fi realizate fără executarea efectivă a închisorii, fiind justificată aplicarea art. 90 alin. (1) din Codul penal și suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) și b) din Codul penal, instanța consideră necesară stabilirea în sarcina condamnatului a obligației de a se prezenta la organul de probațiune

la datele fixate de acesta și de a anunța în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Instanța apreciază că aceste obligații sunt proporționale cu circumstanțele cauzei și sunt necesare pentru supravegherea conduitei condamnatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Astfel, instanța consideră că ansamblul sancțiunilor stabilite, constând în pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării și pedeapsa amenzii executată de sine stătător, reprezintă o reacție penală echitabilă, proporțională și suficientă pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 din Codul penal.

CU PRIVIRE LA MĂSURA PREVENTIVĂ

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței instanța urmează să se pronunțe asupra măsurii preventive aplicabile inculpatului până la rămânerea definitivă a sentinței.

Din materialele cauzei rezultă că, prin ordonanța din 29 iunie 2026, în privința inculpatului Pîrău Nicu ***** a fost aplicată măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara, pe un termen de 60 de zile. (f.d.97)

Potrivit art. 195 alin. (5) pct. 1) din Codul de procedură penală, măsura preventivă încetează de drept la expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată, dacă nu a fost prelungită în conformitate cu legea.

Totodată, conform art. 178 alin. (3) din Codul de procedură penală, durata obligării de a nu părăsi țara nu poate depăși 60 de zile, fiecare prelungire putând fi dispusă numai motivat și pentru o perioadă care nu poate depăși 60 de zile.

Întrucât termenul pentru care măsura preventivă a fost dispusă prin ordonanța din 29 iunie 2026 a expirat anterior pronunțării prezentei sentințe, iar din materialele cauzei nu rezultă că aceasta ar fi fost prelungită în condițiile legii, instanța constată că măsura preventivă menționată a încetat de drept.

Totodată, potrivit art. 176 alin. (1) din Codul de procedură penală, aplicarea unei măsuri preventive presupune existența unor temeiuri rezonabile, susținute prin probe, care să justifice necesitatea unei asemenea ingerințe.

În prezenta cauză, instanța reține că în privința inculpatului Pîrău Nicu ***** nu au fost stabilite împrejurări concrete care să indice existența riscului de eschivare de la proces ori de la executarea sentinței sau a altor riscuri prevăzute de art. 176 din Codul de procedură penală.

De asemenea, instanța are în vedere că, prin prezenta sentință, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, precum și pedeapsa amenzii în mărime de 2250 de unități convenționale, care urmează a fi executată de sine stătător.

În aceste condiții, evaluând circumstanțele cauzei, conduita procesuală a inculpatului și natura pedepselor aplicate, instanța apreciază că aplicarea unei noi măsuri

preventive nu este necesară și proporțională cu scopurile urmărite de lege, motiv pentru care nu va aplica în privința inculpatului Pîrău Nicu ***** nicio măsură preventivă până la rămânerea definitivă a sentinței.

CU PRIVIRE LA CORPURILE DELICTE ȘI MIJLOACELE MATERIALE DE PROBĂ

În conformitate cu art.157 alin. (1) și (2) constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv.

Art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală prevede că corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaşte drept corp delict prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată şi se anexează la dosar.

Potrivit art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului, 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

În speță, instanța reține că, în cadrul urmăririi penale, au fost recunoscute și anexate la materialele cauzei penale, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 11 iunie 2026, următoarele mijloace materiale de probă: extrasul tichetului testului alcoolscopic nr. 7478 din 7 iunie 2026, ora 16:02, efectuat pe numele lui Pîrău Nicu *****, precum și secvențele video fixate pe discul DVD cu inscripția „Omega”.

Având în vedere natura și relevanța probatorie a acestora, precum și dispozițiile art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța consideră necesară păstrarea mijloacelor materiale de probă menționate la materialele cauzei penale, pe întreaga durată de păstrare a dosarului.

Având în vedere că automobilul de model „Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare MIV *****, de culoare albă, aparține părții vătămate *****n ***** *****, instanța consideră necesară lăsarea acestuia în posesia și folosința proprietarului de drept, după rămânerea definitivă a sentinței.

Cheltuieli judiciare nu au fost stabilite.

În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 80^1 din Codul penal, 162, 329, 340, 364^1, 384-389, 392-395 şi 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

Pîrău Nicu *****, născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192^1 alin. (2) lit. c) din Codul penal și, în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3^1) și art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni.

Pîrău Nicu ***** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal și, în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2.250 (două mii două sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul sumei de 112 500 (o sută douăsprezece mii cinci sute) lei.

În temeiul art. 84 alin. (3), coroborat cu art. 87 alin. (2) din Codul penal, pentru concursul de infracțiuni, se stabilește executarea de sine stătătoare a pedepselor aplicate, respectiv a pedepsei închisorii pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni și a pedepsei amenzii în mărime de 2250 (două mii două sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul sumei de 112500 (una sută douăsprezece mii cinci sute) lei.

În temeiul art. 90 alin. (1) din Codul penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, stabilindu-se o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, cu condiția ca, în perioada respectivă, condamnatul să nu săvârșească o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, să îndreptățească încrederea ce i-a fost acordată.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) și b) din Codul penal, se obligă condamnatul Pîrău Nicu ***** să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta și să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Controlul asupra comportării condamnatului pe durata perioadei de probațiune se pune în sarcina organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acesteia.

Pedeapsa amenzii în mărime de 2250 (două mii două sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul sumei de 112 500 (o sută douăsprezece mii cinci sute) lei, urmează a fi executată de sine stătător.

Se explică condamnatului Pîrău Nicu ***** că, în conformitate cu art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că pedeapsa amenzii este executată integral.

Se explică condamnatului că, potrivit art. 64 alin. (5) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii, instanța de judecată poate înlocui suma neachitată a amenzii cu pedeapsa închisorii, în condițiile prevăzute de lege.

Corpul delict – automobilul de model „Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare MIV *****, de culoare albă, se lasă în posesia și folosința părții vătămate *****n ***** *****.

Mijloacele materiale de probă – extrasul tichetului testului alcoolscopic nr. 7478 din 07.06.2026, ora 16:02, efectuat pe numele lui Pîrău Nicu *****, precum și secvențele video fixate pe discul DVD cu inscripția „Omega”, recunoscute și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 11 iunie 2026, urmează a fi păstrate în continuare la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecător **Nelea Codreanu**